

Het wereldtoneel

Het begrijpen van de geschiedenis en de geografie van de tijd.

We herontdekken en uiten onze ware spirituele identiteit dankzij meditatie en we ontwikkelen onze persoonlijke relatie tot God door o.a. yoga.

Dat is allemaal goed en wel, maar wat heeft dat voor zin in een toenemend chaotische wereld?

Hoe vinden we betekenis in gebeurtenissen die zo zinloos lijken? Gebruik daarvoor een nuttige analogie, waarbij we onszelf beschouwen als acteurs in een episch en complex drama. Wij, de zielen zijn acteurs. Het lichaam is niet meer dan een kostuum dat voor dat toneelstuk nodig is. Als we alles in een bredere context zien, herkennen we wellicht de waarheid in de beroemde uitspraak van Shakespeare: De wereld is een toneelstuk, een podium.

Op dat podium, onze wereld, vindt een gigantisch toneelstuk plaats waarin iedereen de gelegenheid krijgt verschillende rollen te spelen.

Elke dag opnieuw zijn er talrijke scènes, en elke scene biedt ons de kans om de meest geschikte rol te creëren, in overeenstemming met onze capaciteiten.

We spelen dus allemaal de held die de mogelijkheid krijgt het script van zijn eigen leven te vertolken. Dat is de grootste creatieve uitdaging die er is.

De uitdaging om ons eigen lot te scheppen. Leven is ons lot, elke dag opnieuw, ons hele leven lang. Maar we hebben de vrijheid om te bepalen hoe we willen leven.

Elke dag biedt talrijke keuzes over de manier waarop we willen reageren op de wereld om ons heen. Onze uiteindelijke bestemming wordt bepaald door die keuzes. Ons lot wordt niet bepaald door wat ons overkomt, maar hoe we er op reageren.

Weten we wie we werkelijk zijn, en dat de wet van oorzaak en gevolg onze relaties bepaalt (karma) met betrekking tot onszelf, anderen en God?

We weten dat we het leven kunnen creëren dat we wensen.

Veel mensen vinden het geen prettig idee om het eigen lot zelf te bepalen.

De meesten hebben geleerd dat het leven slechts bepaald wordt door “het lot” en “mazzel hebben”, maar eigenlijk is dat gewoon een eenvoudige manier om niet na te hoeven denken over het potentieel van het leven. Door te berusten in een leven dat afhangt van “het lot” en “mazzel hebben” mijden we gemakshalve dat het nodig is met ons innerlijk te werken om waakzaam en alert te blijven met betrekking tot het feit dat we spirituele wezens zijn en ons lot in eigen hand hebben. Daarom is zelfbewustzijn de eerste stap om onszelf kracht te geven en verantwoordelijk te zijn voor ons eigen leven.

Sommige mensen hebben ook geleerd dat elk leven in een bepaalde richting wordt gestuurd die door God gekozen is. We mogen dus niet zo arrogant zijn om te denken dat we Gods plan met voeten kunnen treden door het op onze eigen manier te doen. Dat is een passieve respons die voorkomt dat we onze vrije wil gebruiken om een keuze te maken. Hoewel er een masterplan is dat zich op het levenspodium ontvouwt, bestaat een deel van dat plan eruit dat we met onze vrije wil de gelegenheid krijgen onszelf echt te leren kennen.

Ons bewustzijn bevat het inherente vermogen om onderscheid te maken tussen goed en kwaad en om te beslissen hoe we handelen.

Het betreft goddelijke eigenschappen als we ze op de juiste manier gebruiken.

Ze herinneren ons eraan dat het leven een creatieve kans is om te beseffen wie we zijn, en ze bieden ons de mogelijkheid anderen aan te moedigen, te helpen en de kracht te geven om hetzelfde te doen.

Als iemand ons het recht en de vrijheid ontnemt zelf keuzes te maken komen we waarschijnlijk tegen die persoon in het geweer. We ontkennen alleen onze rechten en vrijheden als dat gemakshalve zo uitkomt. En het komt uit als we de verantwoordelijkheid voor onszelf niet willen nemen of de consequenties van ons handelen niet willen aanvaarden.

Het recht om te kiezen en de vrijheid om te beslissen zijn onze meest fundamentele verantwoordelijkheden omdat, elke keuze en elke beslissing gevolgen heeft.

In een wereld die steeds meer in het teken van diskwalificatie gaat staan als u uzelf als slachtoffer gaat beschouwen, maakt u een begin met waarachtige zelfbekrachtiging zodra u zich volkomen realiseert dat u uw eigen levensscript kunt schrijven. Het is ook een moment om u eraan te helpen herinneren dat u niet het recht hebt het levensscript van iemand anders te schrijven.

Alleen al dat inzicht is in staat u te bevrijden van de gewoonte om anderen te controleren. Die gewoonte is altijd zonde van de tijd en energie, die u beter kunt gebruiken om u volledig op uw eigen leven en uw verantwoordelijkheden te richten met betrekking tot de door uzelf gecreëerde en gekozen rollen om aldus in het leven uw hoogste potentieel volledig te benutten.

De metafoor van het leven – een toneelstuk zonder beperkingen en het ware levensperspectief dat dat biedt – helpt u ook om de geschiedenis en de geografie van de tijd beter te begrijpen. Voor de eeuwige ziel is tijd een paradox.

Tijd bestaat, maar ook weer niet. Op het levenspodium is “tijd” een gegeven en toch zijn we eeuwige wezens, “voorbij de tijd” en de inherente beperkingen ervan. Pas als de ziel de materiële dimensie van tijd en ruimte, beweging en verandering binnentreedt, is creatieve expressie mogelijk.

Op het fundamenteelste niveau helpt het gegeven dat u uit een “oord voorbij de tijd” komt, en nu deelneemt aan een levenstoneelstuk waarin u rollen speelt in tijd en ruimte, u eraan herinneren dat u in een ultieme paradox leeft waarin u een vrije wil hebt terwijl uw bestemming vast ligt. Die paradox kunt u niet begrijpen door logisch, lineair te denken. Dat lukt alleen dankzij een intuïtief inzicht in de ware aard van zowel de tijd als de reis van de ziel in en uit de materiële wereld. Die paradox wordt verder verduidelijkt als we de wetten van de tijd die de materiële wereld bepalen, verkennen en uiteindelijk begrijpen.

De wetten van de tijd

Er zijn twee fundamentele wetten die de tijd in deze wereld bepalen.

Ten eerste is tijd cyclisch. Ten tweede wordt alles oud wat eerst jong was. Dankzij die twee wetten kunt u de volledige menselijke geschiedenis ofwel de geschiedenis van de tijd, begrijpen.

Ze maken de wereld in de huidige toestand inzichtelijk.

We gebruiken de tijd in een poging de verandering te meten, ofwel onze ervaring van ruimte/tijd tijdens en tussen de gebeurtenissen die plaats vinden.

Door eerst de veranderende positie van de planeten om de zon te meten, is de dag de basiseenheid van dat meetwerk geworden. Ons jaar wordt gemeten met behulp

van de cyclische beweging van de aarde die om haar as draait en tegelijkertijd een baan om de zon maakt. Daarin ligt de sleutel tot het begrip dat de beweging in tijd in onze materiële wereld altijd cyclisch is.

De dag is cyclisch: ochtendschemering, daglicht, avondschemering, duisternis (nacht). Een grote cyclus is die van de seizoenen: zomer, herfst, winter, lente. Het principe is hetzelfde. Als we de menselijke geschiedenis als geheel bekijken zien we zelfs nog een grotere cyclus. Maar om dat te beseffen moeten we eerst de tweede wet van de tijd begrijpen en integreren.

In elk van de cycli zien we ook dat alles oud wordt wat ooit jong was.

Alles beweegt zich van bloei naar verval. Als we aan de hand van dat principe, dat proces, naar de wereldontwikkeling als geheel kijken, begrijpen we beter waarom we in een "oude wereld" leven: overdadig gebruikt en in veel opzichten uitgeput.

Dat wordt ook wel entropie genoemd. De wet van de entropie karakteriseert de beweging van orde naar chaos, waarbij energie in een gesloten systeem afneemt als er geen energie bijkomt vanuit een bron buiten dat systeem.

In de context van onze planeet geeft de zon alle natuurlijke systemen nieuwe energie en houdt ze in stand. Aldus blijft de aarde behouden.

Maar sinds de vorige eeuw is de exploitatie van de natuur er de oorzaak van dat dat vermogen om te vernieuwen is aangetast. We verbruiken de opgeslagen energie in de materiële wereld veel sneller dan de zon die kan vervangen met behulp van de biologische systemen die op aarde aanwezig zijn.

Als we de wet van entropie loslaten op onze waarden en attitudes, begrijpen we wellicht waarom wij ons allemaal min of meer uitgeput, bekaf en "oud van geest" voelen, zelfs als we nog relatief jong zijn. We begrijpen dan ook waarom de materiële waarden in onze ogen zwaarder wegen dan de spirituele, waarom negatieve houdingen gemakkelijk de positieve overschreeuwen.

De entropie van onze waarden volgt in feite hetzelfde patroon als de toestand van het milieu wereldwijd. De geleidelijke achteruitgang van de menselijke waarden manifesteert zich in het verval van de culturen: waarden en normen zijn bijna oppervlakkig, vluchtig geworden. Doorgaans zijn ze ook nog eens gebaseerd op het materiële en is er geen sprake meer van een spirituele of morele dimensie die ooit in vrijwel alle culturen de boventoon voerde.

Het is het verval van onze waarden dat voor een groot deel de oorzaak is van de in het algemeen respectloze benadering van de natuur.

Als we een paar eeuwen teruggaan, zien we meteen dat de zogenaamde "civilisering" van elke cultuur of samenleving in de meeste gevallen gepaard ging met het begin van moreel verval.

Als we die beweging van "jong naar oud" kunnen waarnemen en accepteren, gecombineerd met de acceptatie dat we onszelf niet spiritueel vernieuwen, zult u de gebeurtenissen die we als geschiedenis hebben aanvaard vanuit een heel ander standpunt bekijken. Door de eeuwen heen waren er revolutionaire momenten in de menselijke manier van denken die het leven op aarde op een positieve manier hebben getransformeerd. Fundamentele filosofische inzichten, grensverleggende wetenschappelijke ontdekkingen, duizenden praktische uitvindingen en de ontwikkeling van een wereldwijd communicatienetwerk hebben allemaal hun steentje bijgedragen aan het feit dat we de illusie koesteren dat er sprake is van vooruitgang. Communicatie over grote afstanden is dan wel op elk gegeven moment mogelijk, en

de hoeveelheid informatie is gigantisch, in de relationele sfeer verkeert de mens echter in een crisis en de wijsheid om betere keuzes te maken lijkt niet langer een sterke kant van de persoonlijkheid.

Hoewel we van een enorme technologische vooruitgang kunnen genieten, mag duidelijk zijn dat er van de ontwikkeling van een gezondere, liefdevollere en harmonieuze relatie met onszelf, andere en de aarde geen sprake is.

Toch is dat in overeenstemming met de wet die dicteert dat alles wat jong is, oud moet worden. In vervlogen tijden kende en begreep men die wetten.

Op die manier voorspelde men de toekomst. Dankzij die inzichten weten we waar we ons nu bevinden met betrekking tot de cyclische geschiedenis van het menselijk ras.

De Vier Tijdperken van verandering

In de mythen en legenden van vrijwel alle oude culturen en beschavingen, waaronder de Egyptenaren, Grieken, Hindoes, Maya's, Inca's en Aborigines, zijn er zeer veel gegevens bekend over een periode van vier- of vijfduizend jaar geleden waarin de aarde een paradijs was, ook wel het Gouden Tijdperk genoemd. Of de Hof van Eden, Atlantis en Droomtijd. Die legenden verwijzen naar een tijd dat de wereld nog jong en mooi was.

In het boek *Memories and Visions of Paradise* beschrijft Richard Heinberg hoe hij achter de betekenis en het belang van de paradijsmythe is gekomen.

Hij probeerde de ware aard van onze collectieve reis naar het heden te achterhalen en ontdekte een gemeenschappelijk thema in de wereldfolklore over een verloren paradijs en de eeuwige zoektocht ernaar.

Hij legt het als volgt uit:

In de overlevering van vrijwel alle oude volkeren is er sprake van een collectieve herinnering uit een tijd dat de mensheid een eenvoudig maar magisch bestaan leidde, in harmonie met de natuur. Volgens die overlevering eindigde het Gouden Tijdperk door een tragische vergissing die er de oorzaak van was dat er een onvermijdelijke scheiding ontstond tussen hemel en aarde. Die scheuring tussen twee werelden was de voorbode van een neergang die leidde tot afzondering, angst en hebzucht. Pas na de verandering van de menselijke aard – de val – werd de aarde geteisterd door afschuwelijke wereldcatastrofes, waarbij de geologische, klimatologische en psychologische effecten vrijwel elk spoor van dat vroegere Gouden Tijdperk van de aardbodem wegvaagde.

In de Griekse en Indiase mythologie wordt de cyclische beweging van het leven gesymboliseerd door vier afgebakende fases.

Gouden Tijdperk (dageraad/lente) – dit was het paradijs, vierduizend jaar geleden. De mensheid leefde onder een koninkrijk en er heerste spirituele zuiverheid en harmonie. Lijden was onbekend.

Zilveren Tijdperk (dag/zomer) – deze periode leek nog op het paradijs, met eenheid als kenmerk. Maar de zuiverheid van de ziel en de materie taande. Lijden was nog steeds onbekend.

Koperen Tijdperk (schemering/herfst) – het verlies van het spirituele bewustzijn en de val in het lichaamsbewustzijn. Het begin van de afzondering en de versplintering van de mensheid, van lijden en conflicten.
Het ego beheerst de harten en geesten.

Ijzeren Tijdperk (nacht/winter) – de duistere nacht van de ziel en de donkere periode waarin de wereld verkeert. Een tijd die in het teken staat van hebzucht en inheligheid, conflicten en oorlogen.

In welk Tijdperk leven we nu?

Gelet op de totale menselijke geschiedenis bevinden we ons nu in de donkerste periode. Onze spirituele krachten hebben het laagst mogelijke niveau bereikt. We vechten over de natuurlijke hulpbronnen, vervuilen de planeet en hebben geen respect meer voor welke vorm van leven dan ook. De oorzaak daarvan is simpelweg dat we niet meer weten wie we werkelijk zijn en waarom we ons op deze aarde bevinden. We zijn als kinderen die de hele dag in het bos spelen tot we 's avonds merken dat we verdwaald zijn. We beginnen te ruziën, er vormen zich groepjes die afzonderlijk op pad gaan en hun eigen richting kiezen.

Velen voelen zich overweldigd door een gevoel dat ze niet meer weten wat ze moeten. Onze schreeuw om hulp neemt vele vormen aan, van drugs tot criminaliteit, van oneerlijkheid tot bedrog, van regelrechte geweldpleging tot zenuwinstoringen en lichamelijke uitputting.

De entropie van spirituele waarden heeft tot gevolg dat de menselijke relaties wereldwijd in verval zijn geraakt. Er is nu sprake van een wereldwijde cultuur die in het teken staat van angst in plaats van liefde, verdorvenheid in plaats van deugden, en conflicten in plaats van harmonie. Het zijn evenzoveel symptomen die erop duiden dat we op spiritueel en mentaal niveau zogezegd een ziekte onder de leden hebben. Als die zich wortelen, zijn ziekten en ongemakken het gevolg, en als ze de relaties gaan beïnvloeden, vermoorden we elkaar uiteindelijk (mentaal en fysiek). Er is echter meer dan gewoon zonlicht voor nodig om onszelf van nieuwe energie te voorzien. Alleen als we ons tot de Spirituele Zon wenden, kunnen we onszelf genezen. In die spirituele relatie staan we open voor het pure licht en de zuivere liefde die de ziel opnieuw doet ontwaken, geneest en vernieuwd. De sociale relaties worden alleen gezond als wij ons realiseren dat we een bron van liefde zijn, onszelf willen zijn, onbezoedeld door welke negatieve ervaring uit het verleden dan ook.

Het Vijfde Tijdperk

Hoewel de mensen in sommige delen van de wereld in voorspoed leven, bevinden we ons toch in de duisterste periode die de mensheid ooit gekend heeft.

Een ijsskoude wind van hebzucht, conflicten en exploitatie teistert nu alle aspecten van het leven. Juist nu hoort onze Spirituele Ouder de collectieve schreeuw en reageert Hij op onze wens verlichting te vinden. Als een zorgende ouder mengt Hij zich in onze aangelegenheden, de enige keer gedurende onze reis, en vertelt Hij ons het hele verhaal wie we zijn, wat er met ons is gebeurd en hoe we de weg terug naar huis kunnen vinden. Hij onthult alles en bevrijdt ons aldus van de illusies en de collectief gecreëerde desillusies.

Een van de misleidingen betreft het begrip dat we hebben van vrijheid. We denken dat we in een vrije wereld leven, vrij om van alles te kopen en om vrijwel alles overal te kunnen zeggen. Maar het is slechts materiële vrijheid. De oorzaak van onze pijn en de duisternis die onze relaties doordringt, zit in onze eigen geest. De pijn ontstaat door het feit dat we ons tot slaven hebben gemaakt van mensen, omstandigheden, spullen, ideeën en zelfs van onze eigen verwachtingen. We hebben onze eigen gevangenis gebouwd, waarvan de tralies onze gehechtheden, valse overtuigingen en misvattingen zijn. Als we in een betere, harmonieuzere wereld willen leven, en de meeste mensen willen dat, krijgen we de gelegenheid om een rol te spelen in die ontwikkeling. Dat betekent dat we onze afhankelijkheid van de vergankelijke dingen van het leven los moeten laten. Dat wil echter niet zeggen dat het beter is dat we alles opgeven om ergens in de bergen in een grot te gaan leven! Nee, het gaat om het veranderen van de relatie die we met die zaken hebben, ontwaken in het besef dat we onverwoestbare wezens zijn die een rol spelen in een groots avontuur, en dat we ons terug laten leiden naar ons spirituele thuis en onze Spirituele Ouder.

Het verleden is de toekomst en de toekomst het verleden

Een tijdcyclus is pas een cyclus als die zich op precies dezelfde manier herhaalt. De zich herhalende cyclus beweging van de tijd, die we de menselijke geschiedenis noemen, betekent dat het verleden ook de toekomst en de toekomst het verleden is. Vanuit dat perspectief kunnen we ons bewust worden van het vijfde Tijdperk, het Tijdperk waarin we ons nu bevinden, het Tijdperk van Samenvloeiing. Een periode die in het teken staat van de transformatie en transmutatie van het oude dat tot vernieuwing leidt. Ofwel nacht wordt dag, ijzer veranderd in goud, verdorvenheid wordt deugd en angst veranderd in liefde. Het einde van een cyclus betekent het begin van de volgende.

Dat inzicht over het belang van dit tijdsgewricht bevrijdt ons van de kwellende vraag waarom de wereld zo lijdt en in pijn is ondergedompeld.

We begrijpen nu dat de wet van oorzaak en gevolg zowel op individueel als collectief niveau volledig tot ontplooiing komt in een vereffeningsproces.

Schulden worden vereffend, de verzoening neemt een aanvang.

Nu u dat weet, wordt het gemakkelijker om u los te maken van de negatieve taferelen die de media u voorschotelen. Blijf gericht op het vereffenen van uw eigen karmische schuld. Blijf beschikbaar voor degenen in uw omgeving die uw hulp nodig hebben om met hun eigen karma om te gaan.

Zodra u de aard van de cyclische tijd in al zijn details kent, mag u zich verheugen op en werken aan een nieuwe dageraad. Voordat dat gebeurt, moeten er ingrijpende veranderingen plaats vinden in het menselijke reilen en zeilen.

Die ontwikkeling kan alleen een aanvang nemen in het individu.

Zoals we verantwoordelijk zijn voor de teloorgang van het milieu, zo is het ook onze taak om met het herstel ervan te beginnen. Begrijp dat alle oorzaken van boven naar beneden inwerken (van de geest in het lichaam en in de materie).

Het hangt dus van uw eigen spirituele ontwaken en uw loutering af in welke mate de wereld op alle niveaus transformeert – eerst uw identiteitsgevoel, daarna uw zijnstoestand, uw intenties, uw houdingen en als laatste de handelingen.

Wendt u tot de Bron van Liefde en Licht.

De ziel keert dan terug naar de oorspronkelijke, liefdevolle zijnstoestand. Het gevolg is een transformatie van het bewustzijn dat vervolgens weerspiegeld wordt in de transformatie van de wereld waarin wij leven.

Als u het belang inziet van het huidige tijdperk, het Vijfde Tijdperk of het Tijdperk van Samenvloeiing, merkt u ook dat uw doel in het leven helder wordt.

U begrijpt dan dat de wereld geen betere plaats om te leven wordt als verzet en conflict in intensiteit toenemen. Het brengt alleen maar meer angst en woede in de samenleving. Vechten voor vrede is een van de meest verblindende contradicties die de menselijke geest in hun greep houden. Denken dat de vrede gewonnen kan worden met strijd, is hetzelfde als denken dat goed aan kwaad ontspruit. De fundamentele transformatie is een verborgen ontwikkeling in elke individuele ziel. Dankzij o.a. door meditatie ontwaakt en herstelt uw ware, vredige zelf. Door yoga (vereniging) neemt u het licht van de waarheid en de liefde van de Bron in u op en krijgt u spirituele kracht, die u kunt delen met anderen. Laat uw spirituele energie stralen, reflecteer het licht van de Bron.

De effecten van uw zelftransformatie bereiken anderen dan als een uitnodiging om uw voorbeeld te volgen.

De knagende vragen die bij iedereen wel eens opkomen, zoals: Waarom ik? Waarom hier? Waarom nu?, worden dan beantwoord – het hoogste levensdoel is namelijk uzelf te zijn, trouw aan uzelf te blijven en beschikbaar te zijn voor anderen en voor uw natuurlijke omgeving, om de helpende hand te bieden.

Leer anderen begrijpen wie ze werkelijk zijn en help ze een band te smeden met de Bron. Dat is de grootste bijdrage die u kunt leveren als u anderen wilt helpen. Alle energie van de wereld staat uiteindelijk ten dienste van de geest.

Daarom is het goed om regelmatig terug te gaan bij uzelf, eenvoudig te gaan zitten in meditatie, waarbij u vredige vibraties uitstraalt, een mooie manier om anderen en de wereld van dienst te zijn.

Uit: meditatie en spirituele ontwikkeling, Mike George.

